

רבי יצחק אָמר, באַ ראַה, דוּד
הַמְלִיךָ זָכָה לְהִתְחַבֵּר עִם הָאֲבוֹת,
וַיִּרְשׁ אֶת מְקוֹמוֹ בְּתוֹכָם. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב אֲבָן מְאֹסוֹ הַבוֹנִים הַיְתָה
לְרֹאשׁ פְּנֵה.

רבי ייסא ורבי חזקיה היו
הולכים מקפוטקיא ללוד, והיה
עמיהם יהודי אחד שמחזיק נוד
של יין. בעודם הולכים, אמר
רבי ייסא לרבי חזקיה, פתח פיך
ואמר דבר אחד מאותם הדברים
המעלים של התורה שאתה
אומר כל יום לפני המאור
הקדוש.

פתח ואמר, (משלי א) דרכיה דרכי
נעם וכל נתיבותיה שלום. דרכיה
דרכי נעם - אלו דרכי התורה.
שמי שהולך בדרכי התורה,
הקדוש ברוך הוא משרה עליו
את נעימות השכינה שלא תזוז
ממנו לעולמים. וכל נתיבותיה
שלום - שכל נתיבות התורה
כלם שלום. שלום לו למעלה,
שלום לו למטה. שלום לו
בעולם הזה, שלום לו בעולם
הבא.

אמר היהודי ההוא, כמו מטבע
בכיס נמצא בפסוק הזה. אמרו
לו, מנין לך? אמר להם, שמעתי
מאבא, ולמדתי כאן דבר טוב
בפסוק הזה. פתח ואמר, הפסוק
הזה הוא בשני גוונים ובשני
צדדים. קוראים בו דרכים
וקוראים בו נתיבות. קוראים בו
נעם, וקוראים בו שלום. מי
הדרכים ומי הנתיבות? מי הנעם
ומי השלום?

אָלָא דְרָכִיָּה דְרָכִי נַעַם, הִינוּ
שְׁפָתוֹב (ישעיה מג) הַנוֹתֵן בֵּינָם דְרָךְ.
שְׁהָרִי בְּכָל מְקוֹם שְׁנִקְרָא בְּתוֹרָה
דְרָךְ, זֶה דְרָךְ פְּתוּחָה לְכָל. פְּדָרָךְ
הַזֶּה שְׁפָתוּחָה לְכָל אָדָם, כִּף
דְרָכִיָּה דְרָכִי נַעַם. אֱלוֹ הַדְרָכִים
שְׁפָתוּחִים מִן הָאֲבוֹת, שְׁפָרוּ בֵּינָם

רבי יצחק אָמר, תָּא חֲזִי, דוּד מְלָפָא זָכָה
לְאַתְחַבְרָא בְּאַבְהֵן, וַיְרִית דְּיוֹכְתִּיָּה
בְּגוֹוִיָּיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, אֲבָן מְאֹסוֹ
הַבוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.

רבי ייסא ורבי חזקיה הוּוּ אֲזִלִי מְקַפּוּטְקִיָּא
לְלוד, וְהוּוּ עִמְהוֹן חַד יוּדְאֵי בְּמַטּוּל
דְּקַפּוּטְרָא דְחַמְרָא, עַד דְּהוּוּ אֲזִלִי, אָמַר רַבִּי
יִיסָא לְרַבִּי חֲזַקְיָה, אֲפַתַח פּוּמְךָ וְאִמָּא חַד
מְלָה מְאִינוּן מִיְלִי מַעֲלִייתָא דְאוּרִייתָא, דְאַתָּ
אָמַר בְּכָל יוּמָא קָמִי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא.

פְתַח וְאָמַר, (משלי א) דְרָכִיָּה דְרָכִי נוֹעַם וְכָל
נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. דְרָכִיָּה דְרָכִי נַעַם,
אֵלִין אַרְחִין דְאוּרִייתָא. דְמָאן דְאֲזִיל בְּאַרְחִי
דְאוּרִייתָא, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשָׁרִי עֲלֶיהָ
נְעִימוּתָא דְשְׁכִינְתָּא, דִּי לָא תַעֲדִי מְנִיָּה
לְעֵלְמִין. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם, דְכֻלְּהוּ נְתִיבִין
דְאוּרִייתָא כְּלָהוּ שְׁלָם, שְׁלָם לִיה לְעִילָא,
שְׁלָם לִיה לְתַתָּא. שְׁלָם לִיה בְּעֵלְמָא דִין,
שְׁלָם לִיה בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

אָמַר הַהוּא יוּדְאֵי, אִיסִירָא (אסתרא) בְּקִיסְטְרָא
בְּהַאי קְרָא אֲשַׁתְּפַח, אָמְרוּ לִיה, מְנִין
לָךְ. אָמַר לוֹן, מְאָבָא שְׁמַעְנָא, וְאוּלִיפְנָא הָכָא
בְּהַאי קְרָא מְלָה (מבא). פְתַח וְאָמַר, הַאי קְרָא
בְתַרִין גּוֹוִינִין אִיהוּ, וּבְתַרִין סְטְרִין. קְרִי בִיָּה
דְרָכִים, וְקְרִי בִיָּה נְתִיבוֹת. קְרִי בִיָּה נַעַם, וְקְרִי
בִיָּה שְׁלוֹם. מָאן דְרָכִים, וּמָאן נְתִיבוֹת. מָאן
נַעַם, וּמָאן שְׁלוֹם.

אָלָא דְרָכִיָּה דְרָכִי נַעַם. הִינוּ דְכְּתִיב, (ישעיה
מג) הַנוֹתֵן בֵּינָם דְרָךְ, דְהָא בְּכָל אַתְר
דְאַקְרִי בְאוּרִייתָא דְרָךְ, הוּא אוּרַח פְּתִיחָא
לְכָלָא. כְּהַאי אַרְחָא, דְאִיהוּ פְתִיחַ לְכָל פִּר
נָשׁ. כִּף דְרָכִיָּה דְרָכִי נַעַם, אִילִין אִינוּן דְרָכִים
דְאִינוּן פְתִיחִן מְאָבְהֵן, דְכְּרָאן בְּיָמָא רַבָּא,